Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

d l a

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 25. Września 1891. **Część XVII.**

Nr. 68.

Rozporządzenie

wykonawcze do ustawy z dnia 29. Sierpnia 1890, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 43, o wykończeniu regulacyi rzeki Nowego Brnia.

§. 1.

Wykończenie regulacyi rzeki Nowego Brnia wraz z dopływami: Rybnica, Lubaski rów, Zgórsko, Jamnica, Upust, Nieczajka, Smęgorzowa, Brnik, Oleśnica i Wielopole, które ma być przeprowadzone jako przedsiębiorstwo krajowe, oraz zwierzchni nadzór nad budową, obejmuje stosownie do §. 7. ustawy z dnia 29. Sierpnia 1890, Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 43, Wydział krajowy.

Przyznany w tymże §. 7. wymienionej ustawy tak c. k. Namiestnictwu, jak i spółce wodnej dla tej regulacyi wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa (§§. 9, 10, 16, 17, 18 i 19 niniejszego rozporządzenia), wywiera c. k. Namiestnictwo przez swoje organa, spółka wodna zaś przez osobnego delegata.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma uzupełniony w r. 1887 przez krajowe biuro melioracyjne i zatwierdzony rozporządzeniem Ministerstwa rolnictwa z dnia 12 Października 1887 l 9811 projekt rządowy z roku 1875, preliminujący koszta właściwej budowy na 425.481 złr., które z kosztami zarządu, obliczonymi za czas od r. 1890 do r. 1896 w kwocie 25.000 złr., tudzież podwyższeniem kosztów utrzymania w czasie budowy o 5.305 złr. 2 ct. i wydatków nieprzewidzianych kosztorysem o kwotę 4.123 złr. 98

ct. w. a., przedstawiają koszta całej regulacyi w sumie 460.000 złr. Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższej sumy kosztów budowy.

Regulacya obejmuje następujące roboty:

1. roboty regulacyjne na Nowym Brniu i wyszczególnionych w §. 1. dopływach wraz z potrzebnem ubezpieczeniem brzegów i szkarp wałów, niemniej też utrzymanie tych robót w czasie budowy;

2. korekcyą i uzupełnienie wpadających do Nowego Brnia i jego dopływów rowów osuszających, o ile takowe wywierają szkodliwy wpływ na bieg i ustrój tych potoków;

3. budowę szluz i przepustów tak dla odwodnienia, jak i dla kolmatacyi;

4. wreszcie budowle w odciętych starych łożyskach, mające na celu przyspieszenie zamulenia.

§. 3.

Sześcioletni okres wykończenia tej regulacyi, oznaczony w §. 1. ustawy, trwać ma od jesieni roku 1890 do jesieni roku 1896.

W czasie tym wzbronione są wszelkie prywatne budowle wodne na Nowym Brniu i jego dopływach, sprzeczne z projektem regulacyjnym.

§. 4.

Koszta wykończenia budowy wraz z wydatkami na poboczne roboty, wyszczególnione w §. 2. niniejszego rozporządzenia, a objęte rubryką rozmaitych nieprzewidzianych wydatków w kosztorysie, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu, pokryte być mają z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 29. Sierpnia 1890, Dz. ust. kraj. Nr. 43, i nie mogą przekroczyć ogólnej sumy kosztorysowej 460.000 zł. w. a.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Zapadłe w myśl ustawy z dnia 13. Maja 1885, Dz. ust. kraj. Nr. 34, pierwsze pięć rat zasiłków krajowych i państwowych oraz prestacyj ucze-

stników spółki wodnej za lata 1885 do 1889 w kwocie 303 915 zł. w. a. z potrąceniem kosztów wykonanych do końca roku 1889 robót, mają być bezzwłocznie wpłacone do funduszu regulacyjnego.

Oznaczone w §. 3. pod a), b), c) ustawy z dnia 29. Sierpnia 1890, Dz. ust. kraj. Nr. 43. datki kraju, państwa i spółki wodnej, mają być wpłacane do funduszu regulacyjnego, począwszy od roku 1890, w sześciu równych ratach rocznych z góry i mianowicie datki kraju i państwa bezzwłocznie po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminarzy krajowego i państwowego, datki zaś spółki wodnej na dniu 1. Lipca każdego roku.

Datki prywatnych stron interesowanych ściągnięte będą przez spółkę wodną, w razie zaś potrzeby w drodze politycznej egzekucyi, lub też mogą być pokryte za pomocą operacyi kredytowej. W tym drugim wypadku znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15 do 19 państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. p. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki i ściągania datków konkurencyjnych przez urzędy podatkowe.

§. 6.

Wykonanie robót porucza Wydział krajowy dwom kierownikom budowy pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego, zarząd zaś budowy pod względem administracyjnym i rachunkowym mianowanym przez siebie dla każdej poszczególnej sekcyi rzeki delegatom, względnie ich zastępcom, wspólnie z przeznaczonymi do wykonania robót inżynierami.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmują w miarę potrzeby kierownicy budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznaczają im odpowiednie płace miesięcznie do wysokości 30 złr. w. a.

W razie potrzeby polepszenia płac dozorców, lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców ponad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierowników budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatami Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymują kierownicy budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć corocznie przez Wydział

krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały dodatek budowlany, który wynosi 150 złr. miesięcznie dla inżyniera, a 90 złr. w. a. dla inżyniera asystenta.

O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymują kierownicy budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pola robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży, według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegaci Wydziału krajowego mają prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytość II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem ich zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 złr. w. a. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierowników budowy, płaca tychże w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegatów, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych, w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 7.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy czuwają nad ogólnym postępem budowy, utrzymują u siebie kasę funduszów przez Wydział krajowy na budowę wyasygnowanych, i znoszą się we wszystkich sprawach administracyjnych, dotyczących budowy, bezpośrednio z Wydziałem krajowym, jako zawiadujący zaś funduszem na budowę przeznaczonym, odpowiedzialnymi są wobec Wydziału krajowego za całość i należyte użycie funduszów do swej dyspozycyi udzielonych. Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 złr., a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawierają z przedsiębiorcami delegaci wspólnie z kierownikami budowy, i oddają takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem w obec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak mostów, szluz i przepustów, przedstawiają delegaci wraz z kierownikami budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 8.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, są odpowiedzialnymi w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkładają peryodycznie sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki, czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szczególności kierownicy budowy koramizują kwity delegata, za którymi ci ostatni podnoszą z właściwego c k. urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów, na budowę użyć się mających.

Kierownicy budowy sprawdzają i podpisują również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegaci mają uskuteczniać wypłaty, prowadzą sami lub za pośrednictwem podwładnych organów dzienniki swych korespondencyj, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy, należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty, i dzienniki budowy; utrzymują w porządku akta budowy (plany, kosztorysy raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyj wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdania o postępie budowy, do których dołączają wykazy postępu robót, sporządzone na podstawie dzienników budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 9.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę regulacyi, lub też strony interesowane tej zmiany zażądały, winni kierownicy budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli c. k. Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej wezmie udział projektant, oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie, gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 10.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie delegatów Wydziału krajowego i kierowników budowy orzeczenie po myśli §. 86 kraj. ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót jak: przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć winni władzy politycznej odpowiednich kopij map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem), wraz z wykazaniem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni delegaci wraz z kierownikami budowy, tudzież delegatem wydziału spółki starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości, lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 (Dz. ust. kraj. Nr. 38) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu kraj. ust. wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 11.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie od-

stąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa regulacyjnego.

§. 12.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzą kierownicy budowy wykaz ptrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupią takowe wspólnie z delegatami, oraz najmą odpowiedni zamknięty skład lub zarządzą wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy, należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku, przybytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 13.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegaci wspólnie z kierownikami budowy czuwają nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jako też uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznymi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego, celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych.

Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie koszto-

rysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczonych materyałów, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe, i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów, celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 14.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierowników budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo, bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową, z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych, w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi, tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw, wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na

poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe, lub też w zupełności wykonane, lecz 500 złr. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 złr. w. a, komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę (§. 19 instrukcyi).

Odbioru dokonywają delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 15.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza;
2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy ustawić tymczasowy wodoskaz;
3. liczba robotników według poszczególnych kategoryj, oraz ilość fur;
4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;
5. odbiór materyałów budowlanych;
6. zmiany zaszłe w łożysku rzeki i wpadających do niej potoków, oraz ewentualna potrzeba zmiany w projekcie, przy równoczesnem zamieszczeniu szkicu w dzienniku i podaniu zwiększenia lub zmniejszenia kosztów;
7. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;
8. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;
9. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 16.

Tak Administracyi Państwa jak i wydziałowi spółki przysługuje prawo, przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi Państwa jak i spółki wodnej.

§. 17.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy mają zażądać kierownicy budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez c. k. Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a)* wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonywane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a)* wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i c. k. Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 18.

Kierownicy budowy zajmą się po upływie każdorocznego okresu budowy, wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 19.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków każdego funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego; z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku, udziela c. k. Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także wydziałowi spółki, oraz delegatom i kierownikom budowy.

Jeżeli w przeciągu dwóch miesięcy ani c. k. Namiestnictwo, ani wydział spółki nie podniosą zarzutów, uważa się rachunek za przyjęty.

Zarzuty podniesione usprawiedliwia Wydział krajowy przedstawieniem stanu rzeczy i motywów, w razie zaś, gdyby to nie skutkowało, przedkłada sprawę do rozstrzygnięcia Ministerstwu rolnictwa.

§. 20.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. ust. kr. Nr. 68.

§. 21.

Sprawy nieprzewidziane niniejszą instrukcyą, będą przedmiotem oddzielnych rozporządzeń.

Lwów dnia 7. Kwietnia 1891.

C. k. Namiestnik:
Badeni w. r.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Wereszczyński w. r.

Nr. 69.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 8. Września 1891 L. 8950/pr., o rozporządzeniu c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 13. Sierpnia 1891, L. 15485, względem ustanowienia nowego Sądu powiatowego w Pruchniku.

Badeni w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 13. Sierpnia 1891, L. 15485, o ustanowieniu Sądu powiatowego w Pruchniku w Galicyi.

Na zasadzie §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, Nr. 59 Dz. p. p., ustanawia się Sąd powiatowy z siedzibą w Pruchniku dla następujących gmin i obszarów dworskich: miasteczka Pruchnik, wsi: Pruchnik, Rozbórz długi, Rozbórz okrągły, Jodłówka, Węgierka, Wola węgierska, Kramarzówka, Świebodna, Rączyna Rzeplin z Wolą Rzeplińską, Tuligłowy, Czudowice, Więckowice, Bystrowice, Tyniowice, Chorzów, Hawłowice dolne, Hawłowice górne, Rokietnica, Cząstkowice i Czelatyce.

Sąd ten ma rozpocząć działalność z dniem 1. Stycznia 1892.

Z dniem tym rzeczone gminy i obszary dworskie wyłącza się z okręgu Sądu powiatowego w Jarosławiu.

Schönborn w. r.